

Rocky Horror Show – a hetvenes évek egyik legnagyobb hatású musicalje az Aréna Színházban

Jozef Bednárík a musicalrendezés atyja Szlovákiában, aki az ország különböző színházaiban a musicalirodalom gyöngyszemeit vitte színre. Rocky Horror Show – a hetvenes évek egyik legnagyobb hatású musicalje az Aréna Színházban

Jozef Bednárík a musicalrendezés atyja Szlovákiában, aki az ország különböző színházaiban a musicalirodalom gyöngyszemeit vitte színre. Most Juraj Kukurától, az Aréna Színház igazgatójától különleges lehetőséget kapott, a színészek mellett ugyanis a nézőket is megrendezhette.

A Rocky Horror Show a hetvenes évek egyik legnagyobb hatású, nihilista beütéseket ötvöző, agyament musicalje, amely szex-, horror- és sci-fi-paródiaként pattant elő Richard O'Brien agyából. A bemutatót 1973-ban tartották, és a nyolcvanas évek végéig 2958 előadást ért meg. Az előadásokhoz olyan sztárok is a nevüket adták, mint Vincent Price, Dawid Bowie, Jason Donovan, Meat Loaf, Russel Crowe vagy Los Angelesben maga Elvis Presley. 1975-ben filmet is forgattak belőle, amelyet azóta a kultuszfilmek között tartanak számon. Az a ritka helyzet állt elő, hogy a filmváltozat jobbra sikeredett, mint a színpadi. És ezt a pozícióját a pozsonyi előadás sem veszélyezteti. (Mellékesen jegyzem meg, hogy a pozsonyi bemutatóval egyidejűleg a most alakult pesti Belvárosi Színház is bemutatta Kálló Molnár Péter rendezésében, Gerendás Péterrel, Kishonti Ildikóval és magával a rendezővel a fontosabb szerepekben.)

A musicalekre szakosodott alkotógárdának nem volt könnyű dolga, hiszen az eredeti sztori korabeli angol-amerikai horrorfilmeket parodizált ki, s azoknak a hőseit a mai pozsonyi közönség nemigen ismeri. Agy a fordító Andrej Ľútvecnek, a dalszöveget szerző Ján Ľtrassernek és a dramaturg Eva Fífíkovánek némileg át kellett alakítaniuk a darabot. Az elvarázsolt kastély lakói olyan ismert „rémhősök” lettek, mint Báthory Erzsébet, a Terminátor, Hitler, egy női SS-tiszt, Hispaniola, a spanyol nátha vírusa, egy Zombi, és nem maradhatott ki Dracula sem, hisz mint kiderül, Frank N'Further, a kastély titokzatos lakója a Transzszexuális bolygóról érkezett, a Transzilvánia galaxisból. (Kassai Csongor egyébként igen összetetten ábrázolja ezt a könnyedén gyilkolászó, mégis a boldogságot kereső, öntörvényű, ezért bukásra ítélt figurát, s az egész előadás legerősebb jelenete, amikor a hálófülkében egymás után, ugyanazokkal a szavakkal teszi magáévá mind a menyasszonyt, mind a vőlegényt.) Az egyik név a bolygó lakóinak szexuális szokásaira, a másik Dracula származási helyére utal.

A nézők bejövet egy kis csomagot vehetnek kézhez, amelyben rizsszemeket tartalmazó zacskó, öngyújtó, egy fél tekercs jobb minőségű toalettpapír, az egyik országos napilap néhány oldala és egy vízipisztoly található. A színpad bal oldalán egy igazi zenekart látunk, a ProRockot (csak élő zenével engedélyezték az előadást), a színpad nagy részét pedig egy laboratóriumi műszerfal és több vetítőfal alkotja (Pavol Andrák munkája). A kisegítő személyzet az előadás elején felkészíti a nézőket a feladataikra, és ez az első felvonásban hiba nélkül működik is. Igaz, a nézőtéren is ül néhány színházi segéderő, hogy a nézőket alkalomadtán együttműködésre nógassa.

Szokványos, banális történetet kapunk az első jelenetben: egy fiatal párocscsa autója defektet kap az erdei úton. Az asszonyka mintha emlékezne egy kastélyra nem messze az úttól, ami meg is jelenik, s mintegy varázsűtésre elszabadul a pokol. Az ifjú pár élete leghátborzongatóbb kalandját éli át, de amikor az előadás végén hétköznapi helyzetben, amolyan újságolvasós-pizsamás pózban látjuk őket viszont, rádöbbenünk, hogy talán életük egyetlen olyan sztoriját élték át, amiért érdemes élni. Hogy aztán mi történik az említett két jelenet között,

Írta: Új Szó

2005. december 18. vasárnap - Módosítás: 2005. december 18. vasárnap

azt most itt nem volna ildomos elárulni. Elég legyen anynyi, hogy a kastélyban felettébb furcsa földön kívüli lényekkel találkoznak, köztük Frank N'Further két szolgájával, Riff-Raffal és Magentával, akik majd fellázadnak az uruk ellen, Eddie-vel a motorossal, akit Frank láncfűrésszel tesz ártalmatlanná, és boldogtalan szerelmével, Columbiával. És ne felejtjük ki a sorból az egész előadást összefogó O'Brien professzort, akit tapssal biztat a nézőtér minden egyes megjelenésekor, és a címszereplő Rockyt, aki nem más, mint Frank N'Further teremtménye.

A már említett Kassai Csongor mellett igen erős alakítást nyújt Rocky szerepében Róbert Halák, aki kékszemű, mosolygós, nemtelen lényként jön erre a világra, de igen gyorsan belakja azt. Mintha csak a Csillagember alteregóját látnánk. És jut egy-egy vérforraló zeneszám Martin Hudecnak (Eddie), Radomír Miliének (Brad, a vőlegény) és Lucia ©oralovának (Janet, a menyasszony) is. Hatásos ötlet, hogy egyes jelenetek aláfestéseként komolyzenei betéteket használnak, ami kiemeli az előadás parodizáló szándékát.

Bednárík remekül összetartja az előadás első részét, de ahogy bonyolódik és egyre kibogozhatatlanabb lesz a cselekmény, úgy fárad el ő is és a játszó is. Csak a zenekar bírja szusszal. Az első részben elfogy a patron a vízipisztolyból, bőrünkre ég az öngyújtó, nyakunk közé hullnak a rizsszemek, néhányszor körbetekernek toalettpapírral, és a második részben magunk is egyre értetlenebbül próbáljuk befogni az egyre vadabbá váló előadás horizontját, s hiába jelenik meg a világítótáblán a következő napiparancs, már csak ímmel-ámmal pfujjolunk, és elfelejtjük tapssal köszönteni az egyre izgágább professzort. Nem tesz jót a darabnak, hogy a szerzője mindenből szeretne markolni egy keveset: egyszerre szeretne nevetetni és megríkatni is. Holott az igazi sírás minden bizonnyal csak a takarítónőknek jön össze, akiknek minden előadás után egész hulladékhalmozatok kell eltakarítaniuk.

JUHÁSZ DÓSA JÁNOS